

tet i henhold til lov om svangerskabsafbrydelse.

Stk. 2. Et samråds afgørelse kan indbringes for det ankenævn, der er oprettet i henhold til lov om svangerskabsafbrydelse.

Stk. 3. Samrådet og ankenævnet tiltrædes af en særligt beskikket dommer ved behandlingen af en ansøgning fra en person, der:

- 1) er undergivet foranstaltninger i henhold til borgerlig straffelovs § 70,
- 2) mod sin vilje er indlagt eller tilbageholdt på statshospital i medfør af loven om sindssyge personers hospitalsophold, eller
- 3) modtager hjælp i henhold til lovgivningen om forsorgen for åndssvage og andre særligt svagtbegavede.

Stk. 4. Tilladelse kan kun gives, hvis der er enighed herom i samrådet eller ankenævnet.

Stk. 5. Justitsministeren beskikker dommere og stedfortrædere for disse efter stk. 3. Beskikkelsen gælder for 4 år ad gangen og kan omfatte flere samråd.

Kapitel 4.

Fremgangsmåden.

§ 6. Anmodning om sterilisation skal fremsættes af den, på hvem indgrebet skal foretages.

Stk. 2. Er denne på grund af sindssygdom, åndssvaghed eller af anden grund varigt eller for længere tid ude af stand til at forstå betydningen af indgrebet, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade sterilisation efter anmodning fra en særligt beskikket værge. Samrådets afgørelse kan af værgen indbringes for ankenævnet.

§ 7. Er den, på hvem indgrebet skal foretages, umyndig, sindssyg eller åndssvag, eller findes det i øvrigt på grund af ansøgerens sjælelige tilstand, herunder svag begavelse, betænkeligt, at denne på egen hånd anmoder om sterilisation, kan samrådet, når omstændighederne taler derfor, tillade sterilisation efter anmodning fra den pågældende og forældremyndighedens indehaver eller værgen, eventuelt en særligt beskikket værge. Dette gælder, selv om den pågældende er fyldt 25 år. Samrådets afgørelse kan indbringes for ankenævnet af ansøgeren, forældremyndighedens indehaver og værgen.

§ 8. Samrådet kan tillade sterilisation efter § 2 eller § 4, selv om ansøgeren ikke har bopæl her i landet, hvis den pågældende har en særlig tilknytning hertil.

§ 9. Anmodning om sterilisation fremsættes over for en læge eller en mødrehjælpsinstitution.

Stk. 2. Hvis betingelserne i § 2 eller § 3, stk. 1, er opfyldt, uden at der foreligger omstændigheder som nævnt i § 6, stk. 2, eller § 7, henviser lægen eller mødrehjælpsinstitutionen den pågældende til et sygehus, jfr. § 10. I modsat fald skal lægen forelægge anmodningen med sin udtalelse for vedkommende mødrehjælpsinstitution.

Stk. 3. Den, på hvem indgrebet skal foretages, skal af en læge vejledes om indgrebet beskaffenhed og direkte følger samt om den risiko, der må antages at være forbundet med indgrebet. Det samme gælder den, der skal fremsætte anmodning efter § 6, stk. 2, eller tiltræde anmodningen efter § 7.

§ 10. Sterilisation må kun foretages af en læge på et statsligt eller kommunalt sygehus, eller et privat sygehus, der er godkendt hertil af indenrigsministeriet.

Stk. 2. Nægter overlægen på vedkommende sygehus eller sygehusafdeling at foretage indgrebet, selv om betingelserne i § 2 eller § 3, stk. 1, er opfyldt, eller tilladelse til sterilisation foreligger, skal ansøgeren henvises til et andet sygehus, hvor indgrebet kan foretages.

§ 11. Udgifterne i anledning af sterilisation afholdes efter de gældende regler for almindelig sygebehandling.

§ 12. Justitsministeren fastsætter regler om anmodning om sterilisation og om behandlingen af sager herom.

Kapitel 5.

Kastration.

§ 13. En person, som har bopæl her i landet, kan få tilladelse til kastration, hvis ansøgerens kønsdrift udsætter denne for at begå forbrydelser eller medfører betydelige sjælelige lidelser eller social forringelse.

Stk. 2. Kastration af personer under 21 år må ikke tillades, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.